

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Έξωφρενικῶν γάμων συνέχεια πλέον έξωφρενική κκι τερατωδής. Ο Ντυπόν πού ξαναπαντρεύτηκε, χωρίς νά τό καταλάβη, τήν ίδια γυναίκα δύο φορές! Έφτα φορές χήρα, μέσα σέ δεκαπέντε χρόνια. Δεκατριεξ άνδρες σέ τρία χρόνια μέσα!... Ρεκόρ πολυγαμίας. Περιεργά έπιστημονικά, κτλ. κτλ.

Στό προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει γιά τους δύο παράξενους και γιά τους δύο έξωφρενικούς γάμους πουήνανται και γίνονται στον κόσμο. Νά σήμερα, εκτός των άλλων περιεργών, και μεριστο ακόμη γάμοι, των οποίων τά ζεύγη είνε ασφαλώς...γιά δέσμο :

Τό φθινόπωρο του 1889 γάμοις Γάλλος, δυνασταζόμενος Πέτρος Ντυπόν, ένω είχε κατά παρούς άποχρήσει 12 γυναίκες, ώστόσο, βρέθηκε παντρεμένος...13 φορές! Πώς συνέβη αυτό; Ίδου :

Όταν ήταν νέος, ο Ντυπόν παντρεύτηκε κάποια Μαρία Μπατέν, ή οποία όμως βγήκε άσπια και έλαφρομυαλή και κλέφτηκε στό τέλος από έναν έξαδέλφου της. Ο έγκαταλειφθείς σύζυγος δέχτηκε τό πλήγμα φιλοσοφικά και δοκίμασε τήν τύχη του, συνάπτοντας άλλεπάλληλους γάμους, ώποιοι σέ ηλικία 76 χρόνων είχε θάψει, ο άλλος, 11 συζύγους! Μετά ένα χρόνο, ο Ντυπόν συνάντησε μια πολύ όμορφα ήλικωμένη κυρία, τήν οποία ένωμεψήθη στό τέλος. Φαντασθήτε όμως τήν έκπληξη του, όταν λίγες βδομάδες μετά τό γάμο του, στό πρόσωπο τής κυρίας Ντυπόν, άνακάλυψε τήν πρώτη του άγαθή, τήν Μαρία Μπατέν!...

Η συνήθη Ρέν Κοστίλο, πάλιν, μα Μεξικανής κυρία, έγασε από τό 1900 ως τό 1915, έφτα συζύγους, οι οποίοι, κατά περιεργή σύμπτωση, πέθαναν όλοι από βίαιο θάνατο.

Ένα πρώτος σκοτώθηκε σ' ένα τροχαϊοδρομικό δυστύχημα, ο δεύτερος δηλητηριάστηκε, ο τρίτος έξαφρανίστηκε σέ μια έκρηξη ενός μεταλλείου, ο τέταρτος αυτοκτόνησε, ο πέμπτος έπεσε από τ' άλογό του και σκοτώθηκε, ο έκτος...γυρομωσαϊστήτηκε και ο έβδομος πνίγτηκε!...

Μία άλλη πάλιν κυρία Ίσπανική καταγωγής, κατέγραψε τό φερόσ τής προηγούμενης. Η γυναίκα αυτή, ή οποία άνομαζόταν Κλεντέν Ρόνις, παντρεύτηκε μέσα σέ τρία χρόνια μέ δεκατριεξ άνδρες!...

Η πρώτη τής περιπέτεια ήταν ένας γάμος Ρώσος είνενης, ο κόμης Τόλμακοφ, τον οποίον χώρισε δύο μήνες μετά τον γάμο της, γιά νά παντρευτή τον βαρώνο Μπάλντερ. Μετά μία όμως εβδομάδα τον έγκατέλειψε κι' αυτόν γιά τό χατήρι ενός τρίτου, όνοματι Τζών Ουΐλαρ. Κι' αυτόν όμως τον παρήτησε και μέσα σέ λίγον καιρό παντρεύτηκε κατά σειράν έναν γλεντζέ τζέντλεμαν, έναν έπιχειρηματία, έναν ιδιοκτητή άποθηκών από τό Τεξάς, έναν ίσοδηματοπολό, έναν κτηνοτρόφο, έναν άξιωματικό, έναν κοσμηματοπώλη, έναν τιμπανιστή, έναν χορβά και τον ήδη συζύγού της, τον Κάρλο Κοτο, κτηνοτρόφο κι' αυτόν, μέ τον όποιον ζή τώρα θαμιάσια!

Αυτά μέ τους έξωφρενικούς γάμους.

Και έρχόμαστε τώρα στά άλλα περιεργα τουκόσμου τούτου : Τά έπιστημονικά.

Τελευταία, ο Άγγλος χειρουργός Τούδωρ Τόμας ξανάδωσε τήν όρουα σ' έναν άνθρωπο, πού ήταν τυφλός επί είκοσιπέντε χρόνια.

Τό θαύμα αυτό τό πέτυχε, μοιλιάζοντας τήν κόρη του ματιού του τυφλού πελάτου του μέ όφρο, τον όποιο πήρε από τά μάτια δύο γυναικών.

Πριν λίγο καιρό πάλιν, ένας νεαρός χειρουργός στό νοσοκομείο τής όδοσ Ντούντλεϊ, στό Μάινινγκχαμ, έθεράπεισε έναν παράλιτο, ο όποιος δέν μπορούσε νά κινηθή καθόλου και τον όποιον ο είδικός είχαν άπελπίσει έντελώς. Κατεσκεύασε προς τούτο ένα μοντέλλο του παρλιτού μέρους τής σπονδυλικής στήλης του άσθενούς από ραχοκοκκαλιά γουρουνιού και τού τό έφίμοσως άκριβώς, κατόπιν έγχειρήσασως. Σήμερον ο άνθρωπος αυτός είνε έντελώς καλά!...

Έδώ και λίγους μήνες τό Τμήμα των Έρευνών τής Ήλεκτρικής Έταιρείας, στό Βερολίνο, κατεσκεύασε ένα λάμπαγγα από μέταλλο και καυτοσίαια, ο όποιος μπορεί νά ξαναδώσει τή φωνή στους μάλους. Γιά νά τελειοποιηθ ό μηχανικός αυτός λάμπαγγα χροατήρισε πολλές καιρός. Σήμερα δέ, χωρίς σ' αυτόν, χιλιάδες άνθρωποι έχουν ξαναφέρει τή φωνή τους, τήν όποιαν είχαν χάσει κατόπιν δυστυχημάτων.

φρουρούσε στη σκάλα, βρισκόντουσαν μονάχα.

—Και τώρα, σέρ Έρμαν Λουφργάμπεν, θέλω κάτι από σένα!... είνε ψευδιστά ο στρατηγός στον άγνωστο, γιά νά μήν άκούσθη από τον Κρούν. Θέλω νά μου άναπαραστήσει τή σκηνή του λυσίματος του σοσιβίου, τήν ώρα πού σέ άντελήθη ο Κρούν, γιαντί θέλω νά τήν συμπληρώω στην άναφορά μου προς τό ίστοργείο... Θα συστήσω νά μη σέ τωπεκίσουν ως κατάσκοπο των Μπόρς... Έκανεσ βέβαια τό έργάση νά ταποθετήσης τή βρόβα από μεταγωγικό μας. Σέρεις τις άνωτολόγιστες συνένειες ;... Λοιπόν, πρώτα θά μάς νταίνεις ώνος στον άέρα, κατωμεσής στον άκεανό, έφατακόσιες ψυχές έπάνω κάτω, ενώ εσύ θά ήσουν άσφαλής στά νερά μέ τό σοσιβίο σου... Έπειτα, όλος ο στρατός, πού πρόκειται ακόμη νά μεταφερθή από τήν Άγγλία, θά προτιμήσει νά λιποταχτήση, παρά νά μη σέ πλοία, πού πάρακι κίνδυνος νά κρούθουν τόσον σίγουρο και φρικαλέο θάνατο!... Έπειδή όμως μου άποκάλυψες τά όνόματα των κατασκοπών πού έχουν οι Μπόρς στό Λονδίνο, κι' αυτό θά σέ σώσω... Και τώρα, δείξε μου τή σκηνή τής άποπείρας τής κλοπής του σοσιβίου!...

Μέ συγκινησι ο κατάσκοπος, άγχιος νά παριστάνη, μέσα στη σιγαλιά τής νύχτας, τή σκηνή. Είχε λύσει πιά τό σοσιβίο, όταν ξαφνικά μία γοηή κραυγή φράξες έσχυσε τον άέρα!...

Ο Κρούν, πού φρουρούσε παρμόντα, είδε τότε τον κατάσκοπο νά πέφτει άνάσκελα στη θάλασσα, κρατώντας τό σοσιβίο στά χέρια του, ενώ ο στρατηγός έσκυβε στό χαγλιόθωμα μέ άγωνία. Ο άγνωστος έπεσε στον στορόβιλο πού σχημάτιζαν οι έλικες του πλοίου, έμπλεξε στά φτερά τους και διαμελίστηκε οίκατι, και ή βάρβαρη πού κατεβάστικαν σέ λίγο στη θάλασσα, δέν μά ζεψαν παρά αίματωμένες σάρκες!...

Ο Κρούν τάχε χαμένα επί ήμέρας κατόπιν. Διαρκώς σκεπτόταν :

—Γνωστρόντας τυχία άραγε — καθώς είπε ο στρατηγός — έπεσε στη θάλασσα ο άγνωστος εκείνος ; Η τόν έσπρωξε επίτηδες ο στρατηγός ; Και τί σατανικό μυστήριο σκέταξε ώς τις μανούδρες των, από τή στιγμή πού τον έπιασε ως τή στιγμή πού τον λίκνισαν σαν κιαά οι έλικες ;...

Μά κι' ο στρατηγός περνούσε νύχτα άγωνίας. Και διαρκώς μοιρομύριζε κι' αυτός :

—Είμαι ένοχος... Τόν δολοφόνησα, ενώ του ότο σέβηκα νά τον σώσω... Η πατρίδα όμως πού ανδυνεί, στέκει ψηλότερα από τή συνείδησί μου... Τί παικός θύπανε τόν στρατό, άν μωριζόταν αυτόν τον κίνδυνο, από καμιά φληαρία του άδλιον αυτού κατασκοπού ;...

WALTER WOOD

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ

Η ΣΕΡΕΝΑΤΑ ΤΟΥ ΣΟΥΜΠΕΡΤ

Φίλος του «Μπουκέτου», ο κ. Σπ. Φωγακόπουλος, είχε τήν καλωσύνη νά μάς στείλη τήν παρακάτω μετάφρασι τής περιφημού «Σερενάτας» του Σουμπέρτ, ή όποία έγνετε τελευταίως παιγινομένη χωρίς στήν όμώνυμη κινηματογραφική ταινία. Μεταφράσεις τής «Σερενάτας» αυτής έγιναν πολλές, αλλά δέν έχουν καμιά σχέση μέ τό πρωτότυπο. Άντιθέτως, ή μετάφρασις του κ. Φωγακόπουλου είνε πιστοτάτη και πάνω στη μουσική του κομματού κατωμένη.

Τό φτωχό μου τραγουδάκι σέ παρακαλεί. Η καρδιά μου στό δασάκι πέρα, σέ καλεί.

Στό φεγγάρι εγχειρίζουν ή ψηλές κορφές, κι' όλες οιγοφωβίζουν μέσα στις νυχτιές... (Δίς)

Μάτι δέν θά δη κανένα, δέν θ' άκούσι αυτή. Μη φοβάσαι ! και σ' έμένα τρέξε, λατρευτή ! (Δίς)

Τ' άβηδόνι' άκου θλιμμένα στά κλαδιά λαλού. Λές κι' εκείνα πως γιά μένα σέ παρακαλούν... (Δίς)

Νοιώθουν τής καρδιάς τους συγκινούν γοργά, μέ τους άσημένιους τόνους στήθια τραφερά... (Δίς)

Στό τραγουδι τό θλιμμένο δώσε προσοχή ! Μέ λαχτάρα σέ προσμένω, κάνε μ' εύτυχη !... (Δίς)

Met. ΣΠ. ΦΩΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΝΩΜΙΚΑ

Η λίθη είνε θάνατος.

Α. Παπαρηγόπουλος

Τέτοιος είνε ο κόσμος ! Ο,π φέρνει τήν εδδαμονία του ανθρώπου, τό ίδιο γίνεται και πηγή τής δυστυχίας του. Γκαίτε